

Άγιος Γρηγόριος Θεολόγος προς Μέγα Βασίλειο: Σε παρακαλώ να 'σαι κοντά μου, να σε καίει η ίδια φλόγα της αρετής

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Οι άγιοι Βασίλειος ο Μέγας και Γρηγόριος ο Θεολόγος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Γρηγόριος Θεολόγος,
Επιστολή 6

Στο Βασίλειο

Έπαιζα βέβαια και δεν σοβαρολογούσα στην προηγούμενη επιστολή για την Ποντική [Ποντιακή] ζωή μου· τώρα όμως γράφω πολύ σοβαρά μάλιστα.

«Τις αν με θείη κατά μήνα ημερών των έμπροσθεν εκείνων» («Ποιος θα με φέρει στην περίοδο των ημερών εκείνων που πέρασα»; Ιώβ 29,2), τις μέρες που μοιραζόμουν μαζί σου την τρυφή της κακουχίας; Γιατί η εκούσια λύπη είναι ακριβότερη από την ακούσια χαρά.

Ποιος θα μου δώσει εκείνες τις ψαλμωδίες, τις αγρυπνίες και το ταξίδι με την προσευχή στο Θεό και τη ζωή, που έμοιαζε άυλη κι ασώματη;

Ποιος θα μου δώσει το σύνδεσμο και την ομοψυχία των αδελφών που εσύ τους εθέωνες και τους ανέβαζες στον ουρανό;

Ποιος την άμιλλα της αρετής και το ακόνισμα σ' αυτήν που με όρους και κανόνες γραπτούς ασφαλίσαμε**1**;

Ποιος και τη φιλοπονία στα θεία λόγια και το φως που λάμπει σ' αυτά με οδηγό το Πνεύμα;

Ή να αναφέρω τα μικρότερα και ταπεινότερα· ποιος θα μου δώσει όσα κάθε μέρα έφτιαχνα με τα χέρια μου;

Ποιος τη μεταφορά των ξύλων, τη λατομία, το φύτεμα, το πότισμα;

Ποιος και το χρυσό πλατάνι, πολυτιμότερο απ' το πλατάνι του Ξέρξη**2**· κάτω απ' αυτό δεν καθόταν μαλθακός βασιλιάς, αλλά τραχύς μοναχός· εγώ το έχω φυτέψει, το πότισε ο Απολλώς, η τιμιότητά σου, αλλά το μεγάλωσε ο Θεός**3**, για τιμή δική μου, για να σώζεται κοντά σας ένα ενθύμιο της φιλοπονίας μου, όπως μέσα στην κιβωτό, καθώς λέμε και πιστεύουμε, το ραβδί του Ααρών που βλάστησε**4**.

Αυτά είναι πανεύκολο να τα ευχηθείς, όχι όμως εύκολο να τα λάβεις.

Σε παρακαλώ να 'σαι κοντά μου, να σε καίει η ίδια φλόγα της αρετής και να συνεργάζεσαι μαζί μου κι όποια ωφέλεια είχαμε κάποτε συναθροίσει, να τη διατηρείς με τις προσευχές, για να μη διαλυθούμε σα σκιά λίγο λίγο καθώς γέρνει η μέρα.

Όπως εγώ· πιο πολύ εσένα αναπνέω παρά τον αέρα και ζω αυτό μονάχα, ό,τι γίνομαι μ' εσένα ή όταν είμαι κοντά σου ή μακριά σου με την εικόνα σου.

1. Εδώ φαίνεται η συμμετοχή του Γρηγορίου στη διατύπωση της μοναχικής ζωής.

2. Βλ. για το χρυσό πλατάνι στον Ηρόδ. 7. Ήταν δώρο στο Δαρείο τον πατέρα του

Ξέρξη, από το Λυδό Πύθιο, που αργότερα έδωσε τρόφιμα στο στρατό του Ξέρξη, δίνοντας και στον ίδιο χρήματα.

3. Α΄ Κορ. 3,6.

4. Αριθμ. 17,8-10.

Από τον τόμο «Γρηγορίου του Θεολόγου, Άπαντα τα έργα, 7, Επιστολές (Α΄-ΣΜΔ)», των εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις «Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς». Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια Ιγνάτιος Σακαλής (φιλόλογος).

<https://bit.ly/3XLuMyd>